

Aktieselskaber. Den anden Betragtning, den ærede Minister gjorde gældende, var, at Forbrugsforeninger kunne indrette deres Regnskaber saaledes, at de intet Overskud havde. Ja, jeg vil dertil svare, at der kan ske mange Ting her i Verden, men man behøver dog ikke af den Grund at trykke i et Musehul. Hvis man mener, at de skulle bestattes lige med Aktieselskaber, saa kan man ganske roligt overlade det til det praktiske Liv, om man kan faa fat paa dette Overskud eller ikke. Jeg er overbevist om, at det er let at faa fat i det Overskud, de store Forbrugs- og Produktionsforeninger afgive. Det kan ikke nytte, at f. Eks. et Fællessvineslagteri stiller sit Regnskab paa Struer, saaledes at der intet Overskud vises; enhver, der har lidt Begreb om Regnskab, vil let komme paa det rene med, hvad Overskuddet har været. Og naar vi læse Indbydelsen til Dannelsen af „Frejr“ — den findes i et Blad, som tilfældigvis ligger her — staar der, hvorledes Producenterne og Forbrugerne skulle have deres Udbytte i Forhold til, hvad de sælge og købe, og det maa virkelig noteres i Kontrabøgerne og gøres op paa en eller anden Maade som et Overskud, og saa kan det være det samme, om man i det endelige Regnskab skjuler Overskuddet — det maa sikkert kunne konstateres paa den ene eller den anden Maade. Med Hensyn til Forbrugsforeningerne skal jeg blot gøre den ene Betragtning gældende, at jeg fastholder, at saa snart de have et filantropisk Bræg, bør man opmuntre dem paa enhver Maade, men saa snart de have en økonomisk Erhvervsvirksomhed og staa aabne ikke alene for Smaafolk, men for alle mulige Folk, saa er der ikke Grund til at stille dem anderledes end Aktieselskaber, og naar man ikke vil sørge for en Forbrugsforeningslov, hvorefter det kan ses, hvad der er en Forbrugsforening, hvad der er en mindre, en filantropisk Forbrugsforening, og hvad der er en større, saa udsætter man sig i Grunden for, at det hele opløser sig i et Raas. En Forbrugsforening kan dannes saaledes, at enhver, der kommer ind i en Butik, skriver sig paa en Liste og i samme Øjeblik derved bliver Medlem, ja, det kan endog staa i Lovene, at enhver, der kommer ind i Butikken og køber for 5 Ore, er Medlem af Forbrugsforeningen og faar sin Kontrabog — ja, den kommer vel altid til at koste en 5—10 Ore, indrømmer jeg, men det bliver saa ogsaa alt det Bidrag, som behøves for at blive Medlem af Foreningen. Altsaa endog saa enhver rejsende Haandværksvend er so ipso Medlem af Forbrugsforeningen i det Øjeblik, han gaar ind i Butikken og køber noget, saa den Grænse, at

det kun maa være Foreningens egne Medlemmer, tror jeg bliver aldeles illusorisk.

Berntsen: Forinden Forhandlingen slutter, vil jeg rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Under disse Dages Debat har man flere Gange berørt Spørgsmaalet om Skat paa Skovene, og alle ere jo enige om, at Skylsætningen paa vore Skove ikke er tidssvarende. I den Anledning skal jeg tillade mig at bringe i Erindring, at for 2—3 Aar siden behandlede man her et Forslag til Lov om Snefastning; dette Forslag blev henviset til et Fællesudvalg, og dette Fællesudvalg udtalte enstemmig følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse: Hele Fællesudvalget er enige om, at der i høj Grad trænges til en ny Skylsætning af Skovene og retter derfor en Opfordring til den ærede Indenrigsminister om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og fremme denne Sag saa hurtig som muligt. Det er jo en Selvfølge, at denne af et Fællesudvalg enstemmig vedtagne Udtalelse ikke kan være overjet af den højtærede Indenrigsminister, men jeg finder dog Anledning til ved denne Lejlighed at spørge den højtærede Indenrigsminister: „Hvad har man gjort, hvorvidt er man kommen for at efterkomme denne fra Fællesudvalget enstemmig rettede Henvendelse til Regeringen“.

Indenrigsministeren (Hørring): Ja, det hører jo strengt taget ikke hjemme under denne Sag, men jeg skal dog ikke undlade at besvare det ærede Medlems Spørgsmaal. Jeg har allerede tidligere udtalt mig herom, netop under Henviisning til den Opfordring, Ministeriet den Gang har faaet til at fremme denne Sag saa hurtig som muligt: Ja, der er ikke sket meget ved Sagen hidtil, det skal jeg villig indrømme, men det vil ogsaa være ærede Medlemmer bekendt, at Ministeriet er saa overvældet af Forretninger, at man staar tilbage med meget, bl. a. ogsaa med denne Sag, men den er ikke glemt og skal heller ikke blive glemt.

Berntsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Høgshøj): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Berntsen: De Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Minister, vare jo ikke meget opmuntrende, for de vise, at man ikke